

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
העכו"ם העובדים את ההרים ואת הגבעות - הן מותרין ועובדיהן בסייף, ואת הזרעים ואת הירקות - הן אסורין ועובדיהן בסייף.	תני תנא קמיה דרב ששת:										
דאמר לך מני? רבי יוסי בר יהודה היא	א"ל: [רב ששת]										
אילן שנשעו ולבסוף עבדו - אסור.	דאמר: [רבי יוסי בר יהודה]										
ולוקמה באילן שנשעו מתחלה לכך ורבנן											
לא ס"ד, דקתני דומיא דהר, מה הר שלא נשעו מתחלה לכך, אף האי נמי שלא נשעו מתחלה לכך.											
אבני הר שנדלדלו - בני רבי חייא ורבי יוחנן, חד אמר: אסורות מותרות.	איתמר: [חד: בני רבי חייא/ רבי יוחנן] [חד: בני רבי חייא/ רבי יוחנן]										
מ"ט דמ"ד מותרות?											
כהר, מה הר שאין בו תפיסת ידי אדם ומותר, אף הני שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותרין.											
מה להר שכן מחובר											
בהמה תוכיח.											
מה לבהמה שכן בעלת חיים											
הר יוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר, אף כל שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר.											
מה להצד השווה שבהן שכן לא נשתנו מבריייתן											
אלא אתיא מבהמה בעלת מום ומהר											
ואי נמי, מבהמה תמה ומאילן יבש.											
ומאן דאסר, להכי כתיב שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו, דאע"ג דאתיא מדינא להיתרא, לא תתירא.											
תסתיים דבני ר' חייא דשרו											
זקף ביצה להשתחוות לה, מהו?	דבעי חזקיה:										
קא סלקא דעתך להשתחוות לה והשתחוה לה, וקא מיבעיא ליה: האי זקיפתה אי הוי מעשה אי לא הוי מעשה, אבל לא זקף לא מיתסרא, ש"מ: בני ר' חייא דשרו.											
לא, לעולם אימא לך: בני רבי חייא דאסרי, דהשתחוה לה אע"ג דלא זקפה אסורה, והכא במאי עסקינן - כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה.											
ולמאן?											
אי למאן דאמר: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד											
אסורה											
אי למאן דאמר: עד שתיעבד											
הא לא פלחה											
לא צריכא, כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה											
ישראל שזקף לבינה להשתחוות לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה - אסורה	כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:										
לבינה הוא דמינכרא זקיפתה, אבל ביצה לא, או דלמא לא שנא?	וקא מיבעיא ליה: [חזקיה]										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												■
המשתחוה להר, אבניו מהו למזבח? יש נעבד במחומר אצל גבוה, או אין נעבד במחומר אצל גבוה? את"ל יש נעבד במחומר אצל גבוה, מכשירי קרבן כקרבן דמו או לא?	בעי רמי בר חמא:											■
ק"ו, ומה אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אסור במחומר לגבוה, דכתיב: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב, לא שנה תלוש ולא שנה במחומר, נעבד שאסור בתלוש להדיוט - אינו דין שאסור במחומר לגבוה.	רבא:											■
או חילוף, ומה נעבד שאסור בתלוש אצל הדיוט - מותר במחומר לגבוה, שנא': (דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, לא שנה להדיוט ולא שנה לגבוה, אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אינו דין שמותר במחומר לגבוה, ואי משום בית ה' אלהיך, מיבעי ליה לכדתניא:	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:											■
בית ה' אלהיך - פרט לפרה שאינה באה לבית, דברי ר"א	[תניא: ר"א]											■
לרבות את הריקועים	חכמים:											■
אנא קאמינא לחומרא ואת אמרת לקולא, קולא וחומרא - לחומרא פרכינן.	א"ל: [רבא]											■
וכל היכא דאיכא קולא וחומרא, לקולא לא פרכינן? והא הזאה דפסח דפליגי ר' אליעזר ור"ע, דר' אליעזר סבר לחומרא וקא מחייב ליה לגברא, ור"ע לקולא ופטר, וקא פריך ר"ע לקולא	רב פפא לרבא:											■
או חילוף, ומה הזאה שהיא משום שבות - אינה דוחה השבת, שחיטה שהיא דאורייתא לא כ"ש	דתנן, השיב ר"ע:											■
התם ר' אליעזר גמריה ואייקר ליה תלמודא, ואתא ר"ע לאדכוריה, והיינו דא"ל: רבי, אל תכפירני בשעת הדין, כך מקובל אני ממך: הזאה שבות, ואינה דוחה את השבת.												■
המשתחוה לקמת חטים, מהו למנחות? יש שינוי בנעבד, או אין שינוי בנעבד?	בעי רמי בר חמא:											■
כל האסורין לגבי מזבח - ולדותיהן מותרים	מר זוטרא בריה דרב נחמן, ת"ש:											■
אוסר	תני עלה: ורבי אליעזר:											■
מחלוקת - כשנרבעו ולבסוף עיברו, אבל עיברו ולבסוף נרבעו - ד"ה אסורין?	ולאו אתמר עלה, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■
וה"נ כעיברו ולבסוף נרבעו דמי.												■
מחלוקת - כשנרבעו ולבסוף עיברו, אבל עיברו ולבסוף נרבעו - ד"ה אסור	איכא דאמרי: ואתמר עלה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■
והני גמי כי עיברו ולבסוף נרבעו דמי.												■
הכי השתא, התם מעיקרא בהמה והשתא בהמה, דשא הוא דאחיזא באנפה, הכא מעיקרא חיתי והשתא קמחא.												■
המשתחוה לדקל לולבו, מהו למצוה?	בעי ר"ל:											■
באילן שנטעו מתחלה לכך לא תיבעי לך, דאפילו להדיוט גמי אסור, כי תיבעי לך - באילן שנטעו ולבסוף עבדו												■
ואליבא דרבי יוסי בר יהודה לא תיבעי לך, דאפי' להדיוט גמי אסור, כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, לענין מצוה מאי? מי מאיס כלפי גבוה או לא?												■
באשריה שביטלה קמבעיא ליה, יש דחוי אצל מצות או אין דחוי אצל מצות?	כי אתא רב דימי אמר:											■
תפשוט ליה מדתנן:												■
כיסהו ונתגלה - פטור מלכסות, כיסהו הרוח - חייב לכסות	[תנן]											■
לא שנו אלא שחזר ונתגלה, אבל לא חזר ונתגלה - פטור מלכסות	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											■
כי חזר ונתגלה מאי הוי? הואיל ואידחי אידחי?	והוינן בה:											■
זאת אומרת: אין דיחוי אצל מצות	וא"ר פפא											■

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דרב פפא גופיה איבעיא ליה, מפשט פשיטא ליה לרב פפא דאין דיחוי אצל מצות, לא שנה לקולא ולא שנה לחומרא, או דלמא ספוקי מספקא ליה, ולחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן?												מז.
תיקו.												מז.
המשתחוה לבהמה, צמרה מהו לתכלת?	בעי רב פפא:											מז.
תכלת דמאי?												מז.
אי תכלת לכהנים												מז.
היינו בעיא דרמי בר חמא												מז.
ואי תכלת לציצית												מז.
היינו בעיא דר"ל												מז.
אין ה"נ דלא הוה למיבעי ליה, והאי דקא בעי ליה הא, משום דאיכא מילי אחרנייתא: צמרה מהו לתכלת? קרניה מהו לחצוצרות? שוקיה מהו לחלילין? בני מעיה מהו לפארות?												מז.
אליבא דמ"ד עיקר שירה בכלי לא תיבעי לך - דודאי אסיר, כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד עיקר שירה בפה, בסומי קלא בעלמא הוא ומייתנין, או דלמא אפילו הכי אסיר?												מז.
תיקו.												מז.
המשתחוה למעין, מימיו מהו לנסכים?	בעי רבה:											מז.
מאי קא מיבעיא ליה?												מז.
אילימא לבבואה קא סגיד או דלמא למיא קא סגיד												מז.
ותיבעי ליה ספל להדיוט												מז.
לעולם למיא קא סגיד, והכי קמבעיא ליה, למיא דקמיה קא סגיד וקמאי קמאי אודו, או דלמא לדברונא דמיא קא סגיד?												מז.
ומי מיתסרי?												מז.
מים של רבים אין נאסרין	והא א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:											מז.
לא צריכא דקא נבעי מארעא.												מז.
מי שהיה ביתו סמוך לעבודת כוכבים ונפל - אסור לבנותו. כיצד יעשה? כונס בתוך שלו ארבע אמות ובונה.												מז.
שלו ושל עבודת כוכבים - נידון מחצה על מחצה.												מז.
אבניו, עציו ועפרו - מטמאין כשרץ, שנאמר: (דברים ז) שקץ תשקצנו												מז:
כנדה, שנאמר: (ישעיהו ל) תזרם כמו דוה, צא תאמר לו, מה נדה מטמאה במשא, אף עבודת כוכבים מטמאה במשא.	רבי עקיבא:											מז:
והא קא מרווח לעבודת כוכבים												מז:
דעבד ליה בית הכסא.	רבי חנינא מסורא:											מז:
והא בעי צניעותא												מז:
דעבד ליה בית הכסא דלילה.												מז:
איזהו צנוע? הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום	והא אמר מר:											מז:
ואע"ג דאוקימנא בכדרך, מיהו צניעותא בעי למעבד												מז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דעבד ליה לתינוקות.									!		◇
א"נ, דגדיר ליה בהיזמי והינני.									!		◇
שלשה בתים הן:											■
בית שבנאו מתחלה לעבודת כוכבים - הרי זה אסור											■
סיידו וכיידו לעבודת כוכבים וחידש - נוטל מה שחידש											■
הכניס לתוכה עבודת כוכבים והוציאה - הרי זה מותר.											■
המשתחוה לבית אסור.	רב:										◇
תלוש ולבסוף חברו כתלוש דמי	אלמא קסבר: [רב]										◇
והאנן בנאו תנן									!		◇
בנאו אע"פ שלא השתחוה לו, השתחוה אע"פ שלא בנאו.									!		◇
א"ה, הני שלשה - ארבעה הון									!		
כיון דלענין ביטול, בנה והשתחוה חד קא חשיב ליה.									!		◇
שלש אבנים הן:											■
אבן שחצבה מתחלה לבימוס - הרי זו אסורה											■
סיידה וכיידה לשם עבודת כוכבים - נוטל מה שסייד וכייד ומותרת											■
העמיד עליה עבודת כוכבים וסילקה - הרי זו מותרת.											■
והוא שסייד וכייד בגופה של אבן.	רבי אמי:										◇
והא דומיא דבית תנן, ובית לאו בגופיה הוא ומיתסר									!		
בית נמי איכא ביני אורבי.									!		◇
מי לא עסקינן דשייע והדר שייעיה?									!		
אלא כי אתמר דרבי אמי - לענין ביטול אתמר, ואע"ג דסייד וכייד בגופה של אבן, כי נטל מה שחידש - שפיר דמי, דמהו דתימא: כיון שסייד וכייד בגופה של אבן, כאבן שחצבה מתחלה לעבודת כוכבים דמיא וליתסר כולה, קמ"ל.											◇
שלש אשרות הן:											■
אילן שנטעו מתחלה לשם עבודת כוכבים - הרי זה אסור											■
גידעו ופיסלו לשם עבודת כוכבים והחליף נוטל מה שהחליף											■
העמיד תחתיה עבודת כוכבים ונטלה - הרי זה מותרת.											■
והוא שהבריק והרכיב בגופו של אילן.	אמרי דבי ר' ינאי:										◇
והאנן גידעו ופיסלו תנן									!		◇
אלא כי אתמר דרבי ינאי - לענין ביטול איתמר, דאף על גב דהבריק והרכיב בגופו של אילן, כי נטל מה שהחליף - שפיר דמי, דמהו דתימא: כיון דהבריק והרכיב בגופו של אילן, כאילן שנטעו מתחלה דמי - וליתסר כולה, קמ"ל.									!		◇

OHR SOMAYACH אוור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																						
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						
מח: מנהג																						

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
עבודה זרה-כל הצלמים												
מאן דאמר												
מימרא												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												
מח:												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וממאי דטעמא דר"א כדאביי? דלמא טעמא דר"א משום דאחר אחרון אני בא, אי גמיר באיסורא אסורה, ואי גמיר בהיתירא מותרין, בין סלקיה ובין לא סלקיה.		◊								ז	
אלא ר"א ורבנן דעצים		◊								!	
נטל הימנה עצים - אסורה בהנאה, הסיק בה את התנור - חדש יותץ, ישן יוצן, אפה בו את הפת - אסורה בהנאה, נתערבה באחרים - כולן אסורות בהנאה	דתנן: [רבנן]	◊								!	■
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:	◊								!	■
אין פדיון לעבודת כוכבים	אמרו לו: [רבנן]	◊								!	■
רבנן דפליגי עליה דר"א מאן נינהו?		◊								^	
אילמא רבנן דעצים		◊								!	
אחמורי מחמר?										ז	
אלא רבנן דשאור		◊								!	
אימר דשמעת להו לרבנן דמקילי - בשאור, בעבודת כוכבים מי מקילי?										ז	
אלא לעולם הא רבי יוסי והא רבנן, ר' יוסי לדבריהם דרבנן אמר להו: לדידי זה וזה גורם מותר, לדידכו דאמרינו, זה וזה גורם אסור, אודו לי מיהת אף ירקות בימות הגשמים.		◊								!	
ורבנן?										ז	
כדאמר רב מרי בריה דרב כהנא.	[רבנן]	◊								!	
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:	◊								■	
ההוא גינתא דאיזדבל בזבלא דעבודת כוכבים, שלח רב עמרם קמיה דרב יוסף										o	
הלכה כרבי יוסי.	א"ל [רב יוסף], הכי אמר רב יהודה אמר שמואל:									■	
נטל ממנה עצים - אסורין בהנאה.											■
הסיק בהן את התנור, אם חדש - יותץ, ואם ישן - יוצן.											■
אפה בו את הפת - אסורה בהנאה. נתערבה באחרים - כולן אסורות בהנאה	[רבנן]									◊	■
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:									◊	■
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לו: [רבנן]									■	■
נטל הימנה כרכור - אסור בהנאה.											■
ארג בו את הבגד - אסור בהנאה. נתערב באחרים ואחרים באחרים - כולן אסורין בהנאה	[רבנן]									◊	■
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:									◊	■
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לו: [רבנן]									■	■
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא, בהא קאמר ר' אליעזר, משום דבעידנא דקא גמרה פת קלי לה איסורא, אבל כרכור דאיתיה לאיסורא בעיניה - אימא מודי לרבנן ואי אשמעינן כרכור, בהא קאמרי רבנן, אבל פת - אימא מודו ליה לר"א, צריכא.											◊
הלכה כר"א.	רב חייה בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא אמר זעירי:										◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										מט:
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הלכה כר"א.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא: אמר לי אבא בר רב חסדא, הכי אמר זעירי:											מט:
לא שנו אלא פת, אבל חבית לא	רב אדא בר אהבה:											מט:
אפילו חבית מותרת.	רב חסדא:											מט:
ההוא גברא דאיתערב ליה חביתא דיון נסך בחמריה, אתא לקמיה דרב חסדא												מט:
שקול ארבע זוזי ושדי בנהרא, ונשתי לך.	אמר: [רב חסדא]											מט:
כיצד מבטלה? קירסם ווירד, נטל ממנה מקל או שרביט, אפי' עלה - ה"ז בטלה.												מט:
שיפה לצרכה - אסורה, שלא לצרכה - מותרת.												מט:
אותן שפאין מה תהא עליהן?												מט:
פליגי בה רב הונא וחייא בר רב:												מט:
אסורין	חד: [רב הונא / חייא בר רב]											מט:
מותרין.	חד: [רב הונא / חייא בר רב]											מט:
תניא כמ"ד מותרין												מט:
עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים, לצרכו - היא ושפאיה מותרין, לצרכה - היא אסורה ושפאיה מותרין	דתניא:											מט:
וישראל ששיפה עבודת כוכבים, בין לצרכה בין לצרכו - היא ושפאיה אסורין.												מט:
עבודת כוכבים שנשתברה - רב אמר: צריך לבטל כל קיסם וקיסם	איתמר: [רב]											מט:
עבודת כוכבים אינה בטלה אלא דרך גדילתה.	שמואל:											מט:
אדרבה, דרך גדילתה מי מבטלה?												מט:
אלא ה"ק: אין עבודת כוכבים צריכה לבטל אלא דרך גדילתה.	[שמואל]											מט:
לימא בהא קמיפלגי:												מט:
עובדין לשברין	מ"ס: [רב]											מט:
אין עובדין לשברין	ומ"ס: [שמואל]											מט:
לא, דכ"ע - עובדין לשברין, והכא בשברי שברים קמיפלגי:												מט:
שברי שברים אסורין	מ"ס: [רב]											מט:
שברי שברים מותרין.	ומ"ס: [שמואל]											מט:
ואיבע"א: דכ"ע - שברי שברים מותרין, והכא בעבודת כוכב' של חליות ובהדיוט שיכול להחזירה קמיפלגי:												מט:
כיון דהדיוט יכול להחזירה לא בטלה	מ"ס: [רב]											מט:
אין עבודת כוכבים בטלה אלא דרך גדילתה דהיינו אורחיה, הא - לאו גדילתה היא, ואין צריכה לבטל.	ומ"ס: [שמואל]											מט:
הדרן עלך כל הצלמים												מט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלש אבנים זו בצד זו מרקוליס - אסורות, ושתיים - מותרות	רבי ישמעאל:											מט:
שנראות עמו - אסורות, ושאין נראות עמו - מותרות.	חכמים:											מט:
בשלמא רבנן קסברי: עובדין לשברים, נראות עמו דאיכא למימר מיניה נפל - אסורות, שאין נראות עמו - מותרות, אלא ר' ישמעאל מאי קסבר? אי עובדין לשברין, אפילו תרתי נמי ליתסר אי אין עובדין לשברים, אפי' תלת נמי לא												מט:
בידוע שנשרו ממנו - דברי הכל אסורות, ואפילו למ"ד: אין עובדין לשברים, ה"מ עבודת כוכבים דלאו היינו אורחיה, אבל הכא דמעיקרא תבורי מיתברי היינו אורחיה, כי פליגי - בסתמא, במקורבות נמי דאיכא למימר מיניה נפל - ד"ה אסורות, כי פליגי - במרוחקות.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:											מט:
והא בצד מרקוליס קתני												ג.
מאי בצד? בצד ארבע אמות ידיה												ג.
עושין מרקוליס קטן בצד מרקוליס גדול, שלש דמיינן למרקוליס - אסורות, שתיים - מותרות	רבי ישמעאל סבר:											ג.
אין עושין מרקוליס קטן בצד מרקוליס גדול, לא שנא שלש ולא שנא שתיים, נראות עמו - אסורות, שאין נראות עמו - מותרות.	רבנן סברי:											ג.
בידוע שנשרו ממנו - דברי הכל אסורות.	אמר ר:											ג.
אבנים שנשרו מן המרקוליס, נראות עמו - אסורות, שאין נראות עמו - מותרות	ורמינהי: [חכמים]											ג.
שלש - אסורות, שתיים - מותרות	רבי ישמעאל:											ג.
לא תימא שנשרו, אלא אימא שנמצאו.	רבא:											ג.
וסבר ר' ישמעאל שתיים מותרות?												ג.
שתיים בתפיסה לו - אסורות, שלש אפילו מרוחקות - אסורות	והתניא, ר' ישמעאל:											ג.
לא קשיא: כאן בתפיסה אחת, כאן בשתי תפיסות, וה"ד? דאיכא גובהה ביני וביני.	רבא:											ג.
ומרקוליס כה"ג מי הוי?												ג.
אלו הן אבני בית קוליס: אחת מכאן ואחת מכאן ואחת על גביהן	והא תניא:											ג.
כי תניא הויא - בעיקר מרקוליס.	רבא:											ג.
בי ינאי מלכא חרוב, אתו עובדי כוכבים אוקימו ביה מרקוליס, אתו עובדי כוכבים אחריני דלא פלחי למרקוליס שקלינהו וחיופו בהן דרכים וסטרטאות, איכא רבנן דפרשי ואיכא רבנן דלא פרשי.												ג.
בנן של קדושים מהלך עליהן, ואנן נפרוש מהן?	רבי יוחנן:											ג.
מאן ניהו בנן של קדושים?												ג.
רבי מנחם ברבי סימאי.												ג.
ואמאי קרו ליה בנן של קדושים?												ג.
דאפי' בצורתא דווא לא מיסתכל.												ג.
מ"ט דמאן דפריש?												ג.
מנין לתקרובת עבודת כוכבים שאין לה בטילה עולמית? שנאמר: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת אין לו בטילה לעולם, אף תקרובת עבודת כוכבים אין לה בטילה לעולם.	סבר לה כי הא דאמר רב גידל א"ר חייא בר יוסף א"ר:											ג.
ומאן דלא פריש, אמר: בעינא כעין פנים וליכא.												ג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עובד כוכבים שהביא אבנים מן המרקוליס וחיה בהן דרכים וטרטאות - מותרות, ישראל שהביא אבנים מן המרקוליס וחיה בהן דרכים וטרטאות - אסורות בדיה:	רב יוסף בר אבא: איקלע רבה בר ירמיה לאתרין, ואתא ואיית מתניתא										נ.
ולית נגר ולא בר נגר דיפרקנה.	[רבה בר ירמיה]										נ:
אנא לא נגר אנא ולא בר נגר אנא ופריקא - ליה	רב ששת:										נ:
מאי קושיא ליה? דרב גידל	[רבה בר ירמיה]										נ:
בעינא כעין פנים וליכא.	[רב ששת]										נ:
מתליעין ומזהמין בשביעית ואין מתליעין ומזהמין במועד, כאן וכאן אין מגזמין, וסכין שמן לגזום בין במועד בין בשביעית	רב יוסף בר אבא: איקלע רבה בר ירמיה לאתרין, ואתא ואיית מתניתא בדיה:										נ:
ולית נגר ולא בר נגר דיפרקנה.	[רבה בר ירמיה]										נ:
אנא לא נגר אנא ולא בר נגר אנא ומפרקא לה	רבינא:										נ:
מאי קא קשיא ליה? אילימא מועד אשביעית קא קשיא ליה, מאי שנא שביעית דשרי, ומ"ש מועד דאסור?	[רבה בר ירמיה]										נ:
מי דמי? שביעית - מלאכה אסר רחמנא, טירחא שרי, מועד - אפ"ל טירחא נמי אסור	[רבינא]										נ:
ואלא זיהום אגזום קא קשיא ליה, מ"ש זיהום דשרי, ומ"ש גזום דאסור?	[רבה בר ירמיה]										נ:
מי דמי? זיהום אוקומי אילנא ושרי, גזום אברויי אילנא ואסור	[רבינא]										נ:
ואלא זיהום אזיהום קא קשיא ליה	[רבה בר ירמיה]										נ:
מתליעין ומזהמין בשביעית	דקתני:										נ:
מזהמין את הנטיעות, וכורכין אותן, וקוטמין אותן, ועושין להם בתים, ומשקין אותן עד ר"ה	ורמינה:										נ:
עד ר"ה אין, בשביעית לא											נ:
ודלמא כדרב עוקבא בר חמא	[רבינא]										נ:
תרי קשקושי הוו, חד לאברויי אילנא ואסור, וחד לסתומי פילי ושרי	דאמר רב עוקבא בר חמא:										נ:
ה"נ תרי זיהומי הוי, חד לאוקומי אילני ושרי, וחד לאברויי אילני ואסור											נ:
ואלא סיכה אסיכה קא קשיא ליה	[רבה בר ירמיה]										נ:
סכין שמן לגזום בין במועד ובין בשביעית	דקתני:										נ:
סכין את הפגין, ומנקבין, ומפטמין אותן עד ר"ה	ורמינה:										נ:
עד ר"ה אין, בשביעית לא											נ:
מי דמי? הכא אוקומי אילנא ושרי, התם פטומי פירא ואסור	[רבינא]										נ:
בר ירמיה סיכה דמועד אזיהום דמועד קא קשיא ליה, מכדי האי אוקומי והאי אוקומי, מאי שנא האי דשרי, ומאי שנא האי דאסור? היינו דקא"ל: לית נגר ולא בר נגר דיפרקנה.	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:										נ:
עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב, זרק מקל בפניה - פטור.	רב יהודה אמר רב:										נ:
מאי שנא שבר? דהוה ליה כעין זביחה, זרק נמי הוה ליה כעין זריקה	אביי לרבא:										נ:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בעינא זריקה משתברת וליכא.	אמר ליה: [רבא]								!		◇
ספת לה צואה, או שנסך לפניה עביט של מימי רגלים - חייב	איתיביה:								⬛	⚡	◇
בשלמא עביט של מימי רגלים - איכא זריקה משתברת, אלא צואה - מאי זריקה משתברת איכא?									⚡		נא.
בצואה לחה.									!		◇
לימא כתנאי:										⚡	◇
שחט לה חגב - ר' יהודה מחייב	[רבי יהודה]								⬛	⚡	◇
פוטרים	חכמים:								⬛	⚡	◇
מאי לאו בהא קמיפלגי:									⬛	⚡	נא.
אמרין כעין זביחה	דמר סבר: [רבי יהודה]								⬛	⚡	◇
לא אמרין כעין זביחה אלא כעין פנים	ומר סבר: [חכמים]								⬛	⚡	◇
לא, דכ"ע - לא אמרין כעין זביחה, אלא כעין פנים בעינן, ושאיני חגב, הואיל וצוארו דומה לצואר בהמה.									!		◇
עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב ונאסרת, זרק מקל לפניה - חייב ואינה נאסרת.	ר"נ אמר רבה בר אבא אמר רב:									⬛	נא.
מאי שנא שבר? דהויא ליה כעין זביחה, זרק נמי הויא ליה כעין זריקה	רבא לר"נ:									⚡	◇
בעינן זריקה משתברת וליכא.	א"ל: [ר"נ]								!		◇
אלא מעתה, אבני בית מרקוליס במה יאסרו?										⚡	◇
אף לדידי קשיא לי, ושאלתיה לרבה בר אבא, ורבה בר אבא לחייא בר רב, וחייא בר רב לרב	א"ל: [ר"נ]								⓪		נא.
נעשה כמגדל עבודת כוכבים.	וא"ל: [רב]								!		◇
הניחא למ"ד: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד, אלא למ"ד: עד שתעבד, תישתר, דהא לא פלחה	[רבא]								⚡		◇
כל אחת ואחת נעשית עבודת כוכבים ותקרובת לחברתה.	א"ל: [ר"נ]								!		◇
א"ה, בתרייתא מיהא תשתרי:	[רבא]								⚡		נא.
אי ידעת לה זיל שקלה.	א"ל: [ר"נ]								!		נא.
כל אחת ואחת נעשית תקרובת לעצמה ותקרובת לחברתה.	רב אשי:								!		◇
מצא בראשו כסות ומעות או כלים - הרי אלו מותרין פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות, שמנים וסלתות, וכל דבר שכינא בו קרב לגבי מזבח - אסור.	תנן:								⬛	⚡	◇
בשלמא יינות שמנים וסלתות, איכא כעין פנים ואיכא כעין זריקה משתברת, אלא פרכילי ענבים ועטרות של שבלים, לא כעין פנים איכא ולא כעין זריקה משתברת איכא									⚡		נא.
כגון שבצרן מתחלה לכך.	רבא אמר עולא:								!		◇
מנין לזיבוח בהמה בעלת מום לעבודת כוכבים שהוא פטור? שנאמר: (שמות כב) זיבוח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, לא אסרה תורה אלא כעין פנים.	רבי אבהו א"ר יוחנן:									⬛	◇
במאי? אילימא בדוקין שבעין, השתא לבני נח חזיא לגבוה בכמה דידהו, לעבודת כוכבים מיבעיא?	הוי בה רבא:								⚡		◇
אלא במחוסר אבר, וכדרכי אלעזר	[רבא]								!		◇
מנין למחוסר אבר שהוא אסור לבני נח? שנאמר: (בראשית ו) ומכל החי מכל בשר שנים מכל, אמרה תורה: הבא בהמה שחייני ראשי אברין שלה.	דאמר ר' אלעזר:								⬛	!	◇

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		עבודה זרה-כל הצלמים
נא	◊																האי ומכל החי מיבעי ליה למעוטי טריפה
	◊																(בראשית ו) מלהחיות זרע נפקא.
	◊																הניחא למ"ד: טריפה אינה יולדת, אלא למ"ד: טריפה יולדת, מאי איכא למימר?
	◊																קרא: אתך, אתך - בדומין לך.
																	ודלמא נח גופיה טריפה הוה
	◊																תמים כתיב ביה.
																	דלמא תמים בדרכין
																	צדיק כתיב ביה.
																	דלמא תמים בדרכין, וצדיק במעשין
	◊																לא מצית אמרת דנח גופיה טריפה הוה, דאי ס"ד נח טריפה הוה, א"ל רחמנא: דכוותך עייל, שלמין לא תעייל?
נא	◊																השתא דנפקא מאתך, להחיות זרע למה לי?
	◊																אי מאתך, ה"א לצוותא בעלמא, ואפי' יקן ואפי' סריס, קמ"ל להחיות זרע.
	◊																מנין לשוחט בהמה למרקולים שהוא חייב? שנאמר: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם, תנהו ענין לשלא כדרכה.
																	והא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:
	◊																עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור, שנאמר: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו', עונש שמענו, אזוהרה מנין? ת"ל: (דברים יב) פן תעלה עולותיך וכד' אבין א"ר אילא
																	כל מקום שנאמר השמר ופן ואל - אינו אלא בלא תעשה
	◊																מכאן ואילך הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שנאמר: (ויקרא יז) למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זובחים, שהתירי לך כבר, על פני השדה, מלמד שכל הזובח בהמה בשעת איסור הבמות, מעלה עליו הכתוב כאילו הוא זובח על פני השדה והביאום לה' - זו מצות עשה, ומצות לא תעשה מנין? ת"ל: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם, יכול יהא ענוש כרת? ת"ל: (ויקרא יז) חקת עולם תהיה זאת להם, זאת להם - ולא אחרת להם
	◊																קרי ביה ולא יזבחו, וקרי ביה ולא עוד.
																	מצא בראשו מעות, כסות או כלים - הרי אלו מותרין
																	פרכילי ענבים, ועטרות של שבלים, ויינות ושמןים וסלתות, וכל דבר שכיוצא בו קרב ע"ג המזבח - אסור.
נא	◊																מנהני מילי?
	◊																כתוב אחד אומר: (דברים כט) ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם, וכתוב אחד אומר: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, הא כיצד? עמהם דומיא דעליהם, מה עליהם - דבר של נוי אסור, שאינו של נוי מותר, אף עמהם - דבר של נוי אסור, ושאינו של נוי מותר.
																	ואימא: עליהם דומיא דעמהם, מה עמהם - כל מה שעמהם, אף עליהם - כל שעליהם
																	א"כ, לא יאמר עליהם.
	◊																מעות דבר של נוי הוא
	◊																בכיס קשור ותלוי לו בצוארו.
																	אמרי דבי ר' ינאי:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator													עבודה זרה-כל הצלמים																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר													מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					
נא:	◊		ז										כסות דבר של נוי הוא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
את הפסיק הענין.	ור"ע דלא מקיש, אמר לך:										נב.
ורבי ישמעאל, אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאין אסורה עד שתעבד, דישראל דאסורה מיד מנא ליה?											נב.
סברא הוא, מדעובד כוכבים עד שתעבד, דישראל אסורה מיד.	[רבי ישמעאל]										נב.
אימא: דישראל כלל וכלל לא											נב.
השתא גניזה בעיא, איתסורי לא מיתסרא?											נב.
ואימא: כדעובד כוכבים											נב.
אמר קרא: (דברים ט) ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל, משעת עשייה קם ליה בחטא.											נב.
אימא: ה"מ למיקם גברא בחטא, איתסורי לא מיתסרא											נב.
אמר קרא: (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, משעת עשייה קם ליה בארור.											נב.
אימא: ה"מ למיקם גברא בארור, איתסורי לא מיתסרא											נב.
תועבת ה' כתיב.											נב.
ור"ע?											נב.
דבר המביא לידי תועבה.	[רבי עקיבא]										נב.
ור"ע, עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד מנא ליה?											נב.
אמר קרא: (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש, משפסלו נעשה אלוה.	עולא:										נב.
ואידך?											נב.
ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף	[רבי ישמעאל]										נב.
מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו? שנאמר: פסילי אלהיהם תשרפון באש.	דתני רב יוסף:										נב.
ואידך?											נב.
נפקא ליה מדשמואל	[רבי עקיבא]										נב.
כתיב: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, וכתיב: ולקחת לך, הא כיצד? פסלו לאלוה - לא תחמוד, פסלו מאלוה - ולקחת לך.	דשמואל רמי:										נב.
ור"ע, אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד, דישראל עד שתעבד מנלן?											נב.
אמר קרא: (דברים כז) ושם בסתר, עד שיעשה לה דברים שבסתר.	רב יהודה:										נב.
ואידך?											נב.
ההוא מיבעיא ליה לכדרכי יצחק	[רבי ישמעאל]										נב.
מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: ושם בסתר.	דא"ר יצחק:										נב.
ואידך?											נב.
נפקא ליה מדרב חסדא אמר רב	[רבי עקיבא]										נב.
מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: (דברים טז) לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח, מה מזבח טעון גניזה, אף אשרה טעונה גניזה.	דאמר רב חסדא אמר רב:										נב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	עבודה זרה-כל הצלמים
נב.										ז	ואידך?	מימרא
נב.										!	[רבי ישמעאל]	ההוא מיבעי ליה לכדר"ל
נב.										!	דאמר ר"ל:	כל המעמיד דיין שאינו הגון - כאילו נוטע אשרה בישראל, שנאמר: (דברים טז) שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, וסמך ליה: לא תטע לך אשרה כל עץ.
נב.											רב אשי:	ובמקום תלמידי חכמים - כאילו נטעו אצל מזבח, שנאמר: אצל מזבח.
נב.											בעי רב המנונא:	ריתך כלי לעבודת כוכבים, מהו?
נב.												עבודת כוכבים דמאן?
נב.										!		אילמא עבודת כוכבים דעובד כוכבים
נב.										ז		בין לר' ישמעאל ובין לר"ע משמשי עבודת כוכבים הן, ומשמשי עבודת כוכבים אין אסורין עד שיעבדו
נב.										!		אלא עבודת כוכבים דישאל
נב.												אליבא דמאן?
נב.										!		אילמא אליבא דר"ע
נב.										ז		השתא היא גופה לא מיתסר' עד שתעבד, משמשיה מיבעיא?
נב.										!	ואלא אליבא דרבי ישמעאל דאמר:	אסורה מיד
נב.												מאי? משמשי ממשמשי גמרינן, מה התם עד שיעבדו אף הכא עד שיעבדו, או דלמא מינה גמר, מה היא אסורה מיד אף משמשיה אסורין מיד?
נב.										ז		מאי איריא דקא מיבעיא ליה ריתך כלי? תיבעי ליה עשה
נב.										!		רב המנונא משום טומאה ישנה קמיבעיא ליה
נב.										!	דתנן:	כלי מתכות - פשוטיהן ומקבליהן טמאין, נשתברו - טהרו, חזר ועשאן כלים - יחזרו לטומאה ישנה
נב.											והכי קמיבעיא ליה: [רב המנונא]	כי הדרא טומאה - ה"מ לטומאה דאורייתא, אבל טומאה דרבנן לא, או דלמא ל"ש?
נב.										ז		ותיבעי ליה שאר טומאות דרבנן
נב.										!		חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: טומאה דרבנן מי הדרא או לא הדרא? את"ל לא הדרא, טומאה דעבודת כוכבים משום חומרא דעבודת כוכבים מי שוויה רבנן כטומאה דאורייתא או לא?
נב.												תיקו.
נב.											בעי מיניה ר' יוחנן מר' ינאי:	תקרובת עבודת כוכבים של אוכלים, מהו? מי מהניא להו ביטול לטהרינהו מטומאה או לא?
נב.										ז		ותיבעי ליה כלים
נב.										!		כלים לא קמיבעיא ליה, כיון דאית להו טהרה במקוה טומאה נמי בטלה, כי קמיבעיא ליה - אוכלין
נב.										ז		ותיבעי ליה עבודת כוכבי' גופה
נב.										!		עבודת כוכבים גופה לא מיבעיא ליה, כיון דאיסורה בטיל טומאה נמי בטלה
נב:												כי קא מיבעיא ליה - תקרובת לעבודת כוכבים של אוכלין, מאי? כיון דאיסוריה לא בטיל כדבר גידל, טומאה נמי לא בטלה, או דלמא איסור דאורייתא לא בטיל, טומאה דרבנן בטיל?
נב:												תיקו.
נב:											בעא מיניה ר' יוסי בן שאול מרבי:	כלים ששימשו בהן בבית חוניו, מהו שישמשו בהן בבית המקדש?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator														
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
עבודה זרה-כל הצלמים														
מאן דאמר														
מימרא														
נב:	◊	▲												וקא מיבעיא ליה אליבא דמ"ד: בית חוניו לאו בית עבודת כוכבים היא
נב:		▲	■											כהנים ששימשו בבית חוניו לא ישמשו במקדש שבירושלים, ואינו צריך לומר לדבר אחר
נב:		▲												כהנים הוא דקנסינהו רבנן משום דבני דעה נינהו, אבל כלים לא, או - דלמא לא שנא?
נב:	◊	!												אסורים הן, ומקרא היה בידנו ושכחנוהו.
נב:	◊	◊	■											(דברי הימים ב' כט) כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו
נב:		◊												מאי לאו הכנו - דאטבלינהו, הקדשנו - דאקדישננהו
נב:	◊		!											ברוך אתה לשמים שהחזרת לי אבדתי, הכנו - שגנזנום והקדשנו - שהקדשנו אחרים תחתיהם.
נב:	◊	◊	■											לימא מסייע ליה: מזרחית צפונית - בה גנזו בית חשמונאי את אבני המזבח ששקצו אנשי יון
נב:		◊	■											ששקצו לעבודת כוכבים
נב:	◊		!											התם קרא אשכח ודרש, דכתיב: (יחזקאל ז) ובאו בה פריצים וחללוהו, אמרי: היכי נעביד? ניתבריהו, (דברים כז) אבנים שלמות אמר רחמנא, ננסרינהו, (דברים כז) לא תניף עליהם ברזל אמר רחמנא.
נב:	◊		◊											ואמאי? ליתבריהו ולישקלינהו לנפשייהו
נב:	◊	◊	■											בקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם משום כספא ודהבא של ירושלים?
נב:			◊	◊										ירושלים היא רובא דעלמא?
נב:	◊		◊	■										בקשו לגנוז דינרא הדרייאנא טוריינא שיפא, מפני טבעה של ירושלים, עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר: ובאו בה פריצים וחללוהו
נב:	◊		!											התם לא אשתמשו בהו לגבוה, הכא כיון דאשתמש בהו לגבוה, לאו אורח ארעא לאשתמושי בהו הדיוטא.
נב:		■												עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבריו, וישראל אין מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים.
נב:		■												המבטל עבודת כוכבים - מבטל משמשיה, ביטל משמשיה משמשין מותרין והיא אסורה.
נב:	◊	■												מתני ליה ר' לר"ש בריה:
נב:	◊	◊	■											רבי, שנית לנו בילדותך: עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל ישראל.
נב:		◊												דישראל מי קא מבטלה? והא (דברים כז) ושם בסתר כתיב
נב:	◊	!												לא נצרכה, שיש לו בה שותפות.
נב:		▲												בילדותו מאי קסבר, ובזקנותו מאי קסבר?
נב:	◊		!											בילדותו סבר: ישראל אדעתא דעובד כוכבים פלח, כיון דעובד כוכבים מבטל דנפשיה, דישראל נמי מבטלה
נב:	◊		!											ובזקנותו סבר: ישראל אדעתא דנפשיה פלח, כי מבטל עובד כוכבים - דנפשיה, דישראל לא בטיל.
נב:	◊	■												איכא דמתני לה אסיפא:
נב:	◊	■	■											ישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים.
נב:		◊												פשיטא
נב:	◊	!												לא נצרכה, שיש לו בה שותפות, וקמ"ל: ישראל הוא דלא מבטל דעובד כוכבים, אבל עובד כוכבים דנפשיה מבטל.
נב:	◊	■												איכא דמתני לה אברייתא

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-! תירוץ- proof-ראיה-■
--	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
עבודת כוכבים של ישראל אין לה בטילה עולמית.	ר"ש בן מנסיא:								◊	■	נג.
מאי עולמית?									⚡		נג.
לא נצרכה, אלא שיש לו לעובד כוכבים בה שותפות, וקמ"ל, דישראל אדעתא דנפשיה פלח.	רב הילל בריה דרבי וולס:							!		◊	נג.